

Un cap de setmana de gran qualitat musical

Javier Camarena i Aleksandra Kurzak a "La fille du régiment". © Javier del Real

CONCERT PIOTR BECZALA. Orquesta Sinfónica de Madrid. Dir. musical: Marc Piollet. Obres de Donizetti, Gounod, Rossini, Massenet, Moniutsko, Verdi i Puccini. **TEATRO REAL DE MADRID. 24 D'OCTUBRE DE 2014.**

GALA "EL LEGADO DE ALFREDO KRAUS". Simón Orfila. Mariola Cantarero. Ana Lucrecia. Isabel Rey. Yolanda Auyanet. Javier Franco. Antonio Gandia. Patricia Barton, piano. Obres de Donizetti, Massenet i Verdi. **TEATRO REAL DE MADRID. 25 D'OCTUBRE DE 2014.**

CARMEN de Georges Bizet. Adaptació del llibret al castellà d'Eduardo de Bray. María José Montiel. Javier Palacios. Sabina Puértolas. Rubén Amoretti. Orquesta y Coro Titular del Teatro de la Zarzuela. Dir. escènica: Ana Zamora. Dir. musical: Yi-Chen-Li. **TEATRO DE LA ZARZUELA. 25 D'OCTUBRE DE 2014.**

TEMPORADA OCNE. Coro y Orquesta Nacional de España. Coro de RTVE. Miros Karadaglik, guitarra. Ewa Podleś, contralt. Obres de Halffter, Rodrigo i Prokófiev. Dir.: Ramón Tebar. **AUDITORIO NACIONAL DE MADRID. 26 D'OCTUBRE DE 2014.**

LA FILLE DU RÉGIMENT de Gaetano Donizetti. Aleksandra Kurzak. Javier Camarena. Pietro Spagnoli. Ewa Podleś. Ángela Molina. Orquesta y Coro Titular del Teatro Real. Dir. escènica: Laurent Pelly. Dir. musical: Bruno Campanella. **TEATRO REAL DE MADRID. 26 D'OCTUBRE DE 2014.**

Per Roberto Benito

De vegades els astres es confabulen per anar en contra de l'existència i en d'altres els programadors musicals donen llum a unes jornades memorables. Això segon és el que va succeir aquest cap de setmana passat a la capital madrilenya, on diverses de les principals institucions musicals van oferir la possibilitat de viure grans moments de l'art d'Orfeu.

Malgrat el fracàs en l'estrena de *Carmen*, fet que provocà la mort del seu compositor, al cap de poc temps s'inicià l'èxit internacional de l'òpera sobre la cigarrera sevillana, tot arribant a Barcelona primer en una audició semiprivada i després creant una polèmica en l'estrena madrilenya en la doble versió, com a òpera

al Teatro Real i com a sarsuela al coliseu del carrer de Jovellanos.

És aquesta última versió traduïda al castellà per Eduardo de Bray el 1890 la utilitzada per a l'adaptació feta per Saúl Aguado i la directora Ana Zamora en la versió que actualment es representa al Teatro de la Zarzuela. Una de les millors Carmen del moment, la mezzosoprano Mª José Montiel, juntament amb el tenor Javier Palacios, la soprano Sabina Puértolas i el baix Rubén Amoretti integren el quadrilàter amorós que malgrat una escenografia i un vestuari de qualitat i idees *low cost* va conquerir el públic gràcies al pols musical de la batuta de la taiwanesa Yi-Chen Lin.

Rubén Amoretti i María José Montiel a "Carmen". ©
www.teatrodelazarzuela.mcu.es

Una aposta atrevida encara que confusa de la *regista* Ana Zamora mostra a través del vestuari canviant i les citacions literàries com el drama de Carmen i la fascinació-temor que els homes tenen per aquestes dones fortes provoca sempre el covard final de "*la maté porque era mía*" o "abans morta que d'un altre". Una representació, la del dissabte passat, que va guanyar en intensitat amb el *feeling* provocat pel canvi de tenor anunciat en la parella protagonista. Una Carmen, en definitiva, diferent, comprensible i arriscada.

El tenor polonès Piotr Beczala. ©
Javier del Real

Aquest cap de setmana es complia el quinzè aniversari del traspàs de l'insigne tenor canari Alfredo Kraus i com a madrileny d'adopció que era, el Teatro Real va organitzar dos grans concerts lírics per homenatjar-lo. El primer en el cicle Grans Veus, del tenor polonès Piotr Beczala, que juntament amb l'Orquesta Sinfónica de Madrid dirigida per Marc Piollet va oferir un llarg concert amb algunes de les pàgines que van fer famós el tenor canari. De gran musicalitat i línia de cant, Beczala va mostrar el seu càlid timbre en pàgines del repertori per a tenor líric de compositors com Verdi, Gounod, Massenet, Puccini i oferint una joia de Moniuszko. Un concert solista que es va complementar l'endemà amb una gala de cantants espanyols acompanyats al piano per Patricia Barton.

Duia com a títol "El llegat d'Alfredo Kraus", i quatre sopranos, un tenor, un baríton i un baix espanyols i llatinoamericans, tots de gran projecció internacional i alguns d'ells alumnes de Kraus en la seva última etapa vital en què va exercir la docència a l'Escola Reina Sofia, van retre amb gran qualitat artística un merescut record musical al tenor i al seu públic, que omplia el matí del dissabte tot el Teatro Real; l'acte acabà amb la interpretació de Patricia Kraus a ritme de jazz de l'ària de Bizet "Je crois entendre encoré" de *Les pêcheurs de perles* de Bizet. Dues vetllades per recordar tot un senyor del cant, les interpretacions del qual queden en la nostra memòria com a referències: Werther, Roméo, Duca di Mantova, Alfredo, Genaro, Nadir, etc.

Ramón Tebar, una de les batutes valencianes emergents i amb una sòlida presència en les orquestres i teatres dels EUA va tornar a posar-se al capdavant de l'ONE per dirigir un concert amb música del segle XX. Una nova versió d'*Elegías a la muerte de tres poetas españolas* de C. Halffter va obrir el concert, continuat amb una vibrant i musical versió del *Concierto de Aranjuez* de Joaquín Rodrigo amb el mediàtic guitarrista montenegrí Miros Karadaglik, que va saber jugar musicalitat i ànima en la seva interpretació, com ho féu també a la segona part del concert Ewa Podleś en la seva breu però sentida interpretació de la cantata *Aleksandr Nevski* de Prokófiev.

Llàstima que a causa de la justificada vaga dels cantants del Coro Nacional -que demanen a l'INAEM que es convoquin les places que aquests anys s'han anat perdent, amb la consegüent reducció del nombre de membres d'aquest cor que tant ha influït amb les seves interpretacions en la vida musical del país-, la part

coral d'aquesta gran cantata es perdés arran dels pocs efectius que la van interpretar del Coro de RTVE. Un final agredolç d'un concert de qualitat del qual ens vam rescabalar amb unes postres perfectes la tarda del diumenge amb la representació al Teatro Real de la *opéra comique La fille du régiment* de Donizetti sota la inspirada regidoria de Laurent Pelly, ja vista al Liceu, i que va servir per presentar a Madrid el tenor mexicà Javier Camarena.

Tot el cast va ser de luxe, però el gran triomfador va ser aquest tenor, que seguint el consell de Francisco Araiza i l'apadrinament del tristament mort Claudio Abbado va triomfar i va fer gaudir el públic d'una manera inqüestionable. El seu fraseig, el seu domini del *legato*, la seva potència, la seva seguretat en el registre agut i la seva presència escènica en fan un dels millors tenors del moment en el repertori belcantista.

Esperem que repeteixi aquest triomf en el seu retorn al Gran Teatre del Liceu el desembre vinent amb *Maria Stuarda* del mateix compositor.